

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Zondag, 28 december 2014 – 09.30 uur

Welkom

Op deze stralende wintermorgen staan de deuren van het oude kerkgebouw zoals gebruikelijk open voor iedereen.

Dienstdoend ouderlinge Janny Veenstra verwelkomt de aanwezigen. Het openingslied is lied 906, de verzen 1 en 6: "God is

tegenwoordig, God is in ons midden, laat ons diep in 't stof aanbidden."

Votum, groet en drempelgebed

We zijn een moment stil, daarna volgt het drempelgebed.

Ter inleiding op het Kyriëgebed wordt lied 299-j gezongen: "Om de mensen en de dieren". Te horen is dat dit nieuwe lied en vele andere uit het nieuwe liedboek, qua tekst heel mooi zijn in de liturgie. En over liturgie gaat het vanmorgen in deze viering.

Uitleg over deze dienst

Als perspectief voor ons mensen worden de verzen 1-5 uit Openbaring 21 gelezen: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Als antwoord hierop zingen we lied 471: "In dulci Jubilo" – Een zoete vreugde, een 14 eeuws kerstlied.

Toen ds. Bloemink hier in september voorging, heeft hij onder andere het verhaal verteld over een gebruik in de oude christelijke kerk om – voordat de

Paasnachtdienst begon - de diaken naar de deur te sturen om buiten te kijken of de Messias dat jaar gekomen was om het grote feest mee te vieren. De diaken komt terug met de mededeling: "Hij komt nog niet." Waarop de bisschop zegt: "Laten wij het dit jaar dan maar weer met de liturgie doen." Daarover gaat het vanmorgen verder. Over doorgaan met de liturgie, over het samenkomen in de kerk, en waarom we dat doen. We denken daarover na in afwisseling van lezingen, zingen en verhalen. Daarom blijft de predikant vandaag beneden staan, bij de liturgische tafel.

Wat daarna volgt is een meeslepende mix van verhalen, Bijbelse vertellingen en gezangen. Zoals

het verhaal over het kostbare doosje, dat generaties lang werd doorgegeven van ouders aan kinderen. Dat doosje had voor hen grote waarde. Als ze het moeilijk hadden en naar het doosje keken, konden ze weer verder. Tot het moment waarop een paar nieuwsgierige jongeren het stiekem openmaakten: het was leeg. Het gevolg was dat de mensen hun houvast kwijt raakten, ze hadden niets meer om zich aan vast te grijpen. Uiteindelijk bracht een wijze man uitkomst. Het lege doosje bleek een hulpmiddel om te denken aan God die ons lege leven moet vullen. In elk mensenhart is ruimte die hij graag vult. Heeft hij zijn intrek genomen, dan word je vanzelf rustig en heb je geen doosje meer nodig. Of het verhaal over de rijke, gulle en tegelijk zelfvoldane man die op een dag een zwerver bij het hek van zijn oprijlaan aantreft. Aanvankelijk wil hij hem daar niet hebben, maar uiteindelijk ziet hij enkel nog maar de ogen van de man en neemt hij hem onder zijn hoede.

Het verhaal uit Jozua 4: 1-7 en 20-24 heeft in wezen dezelfde betekenis: ankers voor mensen om zich te herinneren wie God is en wat hij voor jou kan betekenen. Mensen hebben altijd een keuze. Ga je met de stroom mee of kies je je eigen weg. Men kan kiezen tussen voorspoed en tegenspoed, tussen leven en dood. De verhalen worden afgewisseld met liederen, zoals lied 68, 7^e vers: "God zij geprezen met ontzag", of lied 803, 1^e vers: "*Uit oer is hij getogen, aartsvader Abraham*".

Bloemen

De bloemen gaan als groet van onze gemeente naar Jannie Lindeman aan de George Emersonstrjitte.

Collecten

De eerste is voor de diaconie, de tweede voor onderhoud gebouwen.

Gebeden, slotlied en zegen

De gebeden komen samen in het gezamenlijke Onze Vader.

Het slotlied uit Sjongend op Wei is lied 657: "*zolang wij ademen schept Gij in ons de kracht.*"

Vergezeld van de zegen van God gaan we huiswaarts.

Medewerkers

Voorganger: ds. B. Bloemink, Beetgum.
 Koster: Iepie Lindeboom
 Orgel: Albert Minnema
 Bloemen: Lies de Jong
 Ouderlingen: Janny Veenstra
 Diakenen: Tjitske Visser en Janny Pimmelaar.
 AD